

TOT DE BOOT ONS SCHEIDT

Een klucht in drie bedrijven

door

KAREL EENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOT DE BOOT ONS SCHEIDT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **KAREL EENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/009
ISBN 9789038517940

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 5 heren)

FRIEDA, vriendin van Anja en Monique - al 2 jaar weduwe - op zoek naar een man. zeer frivol. zij heeft de (singles) cruise geboekt om de assen van hun gestorven mannen in de zee uit te strooien.

MONIQUE, vriendin van Frieda en Anja - haar man is een jaar geleden overleden - ze was eigenlijk blij er van af te zijn omdat hij haar bedroog.

ANJA, Haar man (Patrick) is 6 maanden geleden gestorven - Anja is zwaar in de rouw - ze zag haar man heel graag en kan nog niet begrijpen dat ze terug alleen is - weent telkens het over haar overleden man gaat.

FELINE, vrolijke animatrice op de Love Boat.

SOPHIE, vrouw van Theo - beetje brutaal – gierig - ze hebben de lotto gewonnen en zijn meteen op cruise vertrokken - beiden hebben het altijd moeilijk gehad in het leven - ze zijn een beetje 'bleu' en weten zich eigenlijk niet goed te gedragen in gezelschap.

THEO, man van Sophie - wil 'de' man zijn maar is het niet - wil iedereen op een overdreven manier laten zien dat hij nu eindelijk geld genoeg heeft.

ULHU, verstekeling - wil niets liever dan in de Westerse wereld te leven - ongezien ... uiteindelijk ontdekt en...

JULIO, steward - zeer vlotte Italiaanse steward - flirt met elke vrouw - spreekt gebroken Nederlands-Italiaans.

STEFAN, zeer verlegen medereiziger.

KAPITEIN, interim – is op het laatst opgeroepen - heeft geen echt kapiteinsuniform aan.

DECOR

het voorste deel van het onderste dek van een cruiseschip. We zien enkele kajuiten, het voorplecht met een afvoerbuis van het kombuis met links en rechts de deurtjes van een 1 meterhoge kast. Aan de achterkant de reling alles in een stralend blauwe lucht. Tegen de boord achterkant hangt een reddingsboei met touw. Tegen het voorplecht hangt een brandemmer en hamer en ergens staat er een zwabber.

EERSTE BEDRIJF

(Doek open - Geluid scheepsmotoren - Frieda staat aan de reling - Vanuit de zaal komen Monique, Anja en de kapitein naar voor.)

KAPITEIN: Aan de kant, aan de kant nondedju. Ik moet naar die boot. *(loopt onhandig voorbij de dames, er valt een koffer)*

MONIQUE: Niet zo brutaal alstublieft.

ANJA: Voorzichtig! Onze Patrick.

KAPITEIN: Wat Patrick? Och... laat me door. Sorry, maar ze hebben me deze morgen nog opgeroepen en het moet vooruit gaan. De kapitein van dat schip heeft een hartinfarct gekregen.

MONIQUE: Ah, ge zijt een dokter?

KAPITEIN: Maar nee, ik ben Cravate en vanaf nu de kapitein van dat schip. Interim kapitein Cravate zeg maar. Normaal doe ik alleen containerschepen maar in dit geval leek het me wel interessant om in te vallen. *(loopt snel door over loopplank en af)*

(De dames blijven even achter in de zaal - er klinkt het geluid van de scheepshoorn – Frieda, die nog steeds aan de reling staat schrikt.)

FRIEDA: Ho, wat een lawaai! Waar blijven ze nu? Het schip gaat zo vertrekken. Waren we maar allemaal samen naar hier gekomen.

(De scheepshoorn gaat nogmaals.)

Maar enfin... Zie dat ik hier seffens alleen sta. *(ziet dan de dames)* Ha daar zijn ze. Allee meisjes! Lopen! Ze gaan vetrekken.

MONIQUE: *(roept naar Frieda)* We komen! We komen!

ANJA: Zeg dat ze wachten! De kapitein is er ook nog maar net.

FRIEDA: Vooruit, ze hebben al getoeterd om te vertrekken. Het is langs ginder. Loop maar een beetje.

(Monique en Anja lopen zo snel mogelijk met hun bagage en met een zichtbare urne, rechts van het podium waar een loopplank gemaakt is die ze stilletjes naar binnenhalen.)

MONIQUE: *(roept)* Wacht, wacht, we zijn er bijna!

(Beide dames met al hun bagage af – achter doek – loopplank weg – wind – scheepshoorn - motorgeluid - geluid van meeuwen - het schip vertrekt – stil tijdens tekst.)

FRIEDA: *(houdt haar urne even omhoog en praat er tegen)* Vooruit Bart, we zijn er mee weg jongen Gij gaat wel content zijn hoor. Uw droom gaat uitkomen, uitgestrooid worden in de Middellandse zee. Gij hebt wel geluk hé, al twee jaar dood en toch nog op vakantie en het mooiste van al ... *(houdt de urne een beetje opzij – ad publiek)* maar dat mag hij niet horen... hij gaat niet meer mee terug naar huis. Hij staat daar al twee jaar op de schouw en ik heb altijd de indruk dat hij me zo wat scheef in het oog houdt vooral als er eens een andere vent in

huis komt. Ge moet het niet direct verder vertellen maar het is na twee jaar hoog tijd dat ik nog eens aan een man geraak. Alles jeukt en kriebelt en deze cruise gaat er voor zorgen dat ik mijn goesting krijg. Een cruise voor singles ... Sttt ... Monique en Anja weten dat nog niet maar die zullen daar wel niet kwaad voor zijn, hoop ik.

(Even geluid van de motor – eventueel wind ventilator – bladblazer - Anja – overdreven in een zwart kleedje met rouwband en sluier en Monique komen hijgend en verwaaid op van achter de hutten met valies en met net dezelfde urne als Frieda – geluid motor stopt)

MONIQUE: Pfff...dat was maar net op het nippertje.

FRIEDA: Waar bleven jullie?

MONIQUE: We zaten met onze taxi vast in een file. Een uur en tien minuten alstublieft.

ANJA: Van het vliegveld naar hier is het 15 kilometer, normaal is dat maar een goeie 20 minuten. Pfff ik ben stik kapot. *(toont haar urne – wenend en snikkend)* En met zo te lopen heb ik onze Patrick bijna laten vallen. Ocharme, het is nog maar 6 maanden geleden dat hij verongelukt is en dan zou hij nu weer een accident krijgen.

MONIQUE: *(troost haar)* Kom Anja, niet zo verdrietig. Probeer het een beetje achter u te laten. Ge kunt niet eeuwig blijven rouwen.

FRIEDA: We gaan heel goed voor uw Patrick zorgen. Hij mag voor altijd, met zijn oude kameraden, in de Middellandse zee gaan rusten. Hij was daar toch zo graag.

ANJA: *(weent nog harder)* Ooooh... en dan moet ik hem nog in het water smijten ook.

FRIEDA: Maar neen Anja, zo moogt ge dat niet zeggen, ge smijt hem niet in 't water. Ge verstrooit zijn assen op een plaats waar hij altijd heel graag geweest is. Allee vooruit, hut nummers 2 en 3 zijn voor jullie. Ik heb nummer 1.

MONIQUE: Drie hutten? Liggen wij niet samen in één hut?

FRIEDA: Neen, op dit schip heeft iedereen een hut voor zich.

ANJA: Ik had toch ook liever gehad dat we allemaal bijeen zouden liggen.

FRIEDA: Dat komt wel goed. Tijdens deze cruise is het ook al eens gemakkelijk om een hut alleen voor u eigen te hebben, geloof me.

ANJA: *(geeft kusje aan urne)* Neem ik de Patrick mee naar binnen of laat ik hem hier zodat hij *(weer wenend)* kan genieten van de goeie lucht en het uitzicht?

(De drie urnen worden ergens samen zichtbaar naast elkaar gezet.)

MONIQUE: Laat hem maar hier, Ik laat Danny ook hier. Ik zal er wel op passen.

ANJA: Neen, wacht... Waarom hebben wij ook dezelfde urnen gekocht. Ik had toch graag geweten waar onze Patrick in zat. Straks kus ik nog de verkeerde.

FRIEDA: Wacht! *(haalt een stift uit haar sacoché en schrijft op elke urne de eerste letter van...)* Voila, dat is Bart en dat is Danny en dat is Patrick... Zijt ge nu content?

(Anja knikt en af met koffer – hut 2)

MONIQUE: Ik hoop dat die niet de hele reis gaat 'bleiten'.

FRIEDA: Ik weet het maar Patrick is nog maar 6 maanden dood. Die heeft dat nog niet verwerkt.

MONIQUE: Pfff... bij mij heeft dat zo lang niet geduurd hoor. Tussen ons gezegd en gezwezen Frieda... *(kijkt eens links en rechts – stil)* ik was eigenlijk blij dat ik van mijn vent af was.

FRIEDA: Enfin Monique, wat zegt ge nu. Danny was toch een hele lieve.

MONIQUE: Ja, vooral lief tegen ander vrouwen. Voor elke keer dat hij het met mij deed, deed hij het twee keer op een ander. Die kon geen enkel ander vrouw gerust laten en dan dacht hij nog dat ik dat niet wist.

FRIEDA: Waarom bleef je er dan bij?

MONIQUE: Geld! Money! Creditcards! Danny had veel geld. Zeg nu zelf, het was een gemakkelijk leven. Hij was bijna altijd weg en ik kon doen wat ik wilde. Hij dacht dat hij alleen maar naast de pot piste maar daar was hij mis in. *(stiller tot Frieda)* Ik piste er ook wel eens naast... Allee, ik heb hier en daar ook wel een “affaireke” gehad.

FRIEDA: Allee zeg, wat zegt ge nu? Gij? Met wie? Ken ik hem? Oohh... nu ben ik curieus!

MONIQUE: Ja zeg met wie? Dat ga ik niet aan uw neus hangen.

FRIEDA: Allee komaan Monique.

MONIQUE: Maar nee zeg.

FRIEDA: Allee, geef me één naam... Oohh... ik ben zo nieuwsgierig.

MONIQUE: Neen Frieda, dat blijft bij mij.

FRIEDA: Dat is straf, ik dacht nog wel dat gij in de kerk grootgebracht waart.

MONIQUE: In de kerk? Zo'n schoon voorbeeld geven die ook niet! Neen, neen ik weet ondertussen wel stilletjes wat er te koop is op de liefdesmarkt.

FRIEDA: Dan zult gij het ook niet moeilijk hebben met mijn bekentenis.

MONIQUE: Ah, hebt gij ook naast de pot...

FRIEDA: Neen Monique, ik heb niet naast de pot gepist. Neen, neen! Luister? ik heb het op voorhand niet willen zeggen maar we zitten hier niet zo maar op een gewone cruise.

MONIQUE: Hoe, geen gewone cruise?

FRIEDA: We zitten hier op een love boat, een cruise voor singles. Ik vond dat het hoog tijd werd dat we nog eens aan een vent geraakten.

MONIQUE: *(opgewonden blij)* Wablieft? Een cruise voor singles. Hohoho ... Dat gaat hier dik in orde komen.

FRIEDA: Ik ben blij dat ge er zo over denkt. *(even stilte)* Maar Monique zie eens, *(poseert)* ben ik nu zo lelijk?

MONIQUE: Maar neen gij. Gij zijt gij een “pronte” madame. Gij moogt gezien worden hoor. Waarom?

FRIEDA: Gij zei dat uwen Danny geen enkele vrouw kon gerust laten en hij heeft nooit de moeite gedaan om mij... om mij... allee, ge weet wel.

MONIQUE: Hij zal geweten hebben dat gij nogal koudbloedig zijt zeker?

FRIEDA: Ik koudbloedig?

MONIQUE: Uwen Bart zaliger lachte er altijd mee. Kent gij het verschil tussen een frigo

en die van ons zei hij dan? Die zijn alle twee even koud zei hij, alleen gaat bij ons Frieda het lampje niet aan als ge er iets wilt insteken.

FRIEDA: Ooh... *(neemt de urne van Patrick op – houdt hem boos voor zich)* Bart verdorie! Als ik nog zo iets hoor kap ik u in een vuilbak in plaats van in uw Middellandse zee. Wat is me dat nu!

MONIQUE: Ge hebt Patrick vast.

(Frieda schrikt en neemt de urne van Bart vast.)

FRIEDA: Ge zult me wel verstaan hebben zeker?

MONIQUE: Groot gelijk Frieda, zo rap als we vertrokken zijn kappen we ze in de zee en dan zijn we de rest van de cruise klaar om een schone single te gaan zoeken.

FRIEDA: Ho... niet te rap. We moeten wel eerst een schoon plaatsje vinden en luister, voordat onze Bart uitgestrooid is ga ik hier niks beginnen met een ander.

MONIQUE: Wat maakt dat nu?

FRIEDA: Tuttut, het is precies of dat hij dwars door die urne kan zien wat dat ik aan het doen ben.

MONIQUE: Dat zou straf zijn. Maar goed, afgesproken, dan wachten we wel. *(neemt haar koffer en verdwijnt in hut 3)*

FRIEDA: Huh koudbloedig? Dat zei ze alleen maar om mij te koeioneren. Schoon vriendin! Ze is waarschijnlijk jaloers op mijn groot libido. Wacht maar, ik zal ze eens laten zien wie hier koudbloedig is.

STEFAN: *(een zeer, zeer verlegen en onbeholpen, verwarde, stuntelige man ... hopeloos op zoek naar een relatie - komt van achter de hutten met een koffer – is navenant gekleed – blijft besluiteloos - kijkt zoekend rond.)* Euh... Euh..

FRIEDA: Dag mijnheer.

STEFAN: *(zeer verlegen)* Euh... dag.

FRIEDA: Kan ik ergens mee helpen?

STEFAN: Ik moet... *(verlegen lachje)* Ik moet..

FRIEDA: Ja?

STEFAN: Ja ...

FRIEDA: Als ge niks zegt kan ik u niet helpen hoor.

STEFAN: *(zeer verlegen – koffer voor zich)* Neen.

FRIEDA: Ik ben Frieda. Wie bent u?

STEFAN: S... Stefan.

FRIEDA: Zoekt u uw hut?

STEFAN: Ja, hut vijf.

FRIEDA: Dat is langs daar mijnheer. Het nummer staat op de deur.

STEFAN: *(verlegen dankbaar knikkend – achteruitlopend)* Merci, dank u. *(af hut)*

FRIEDA: *(kijkt hem na)* Amai, wat een verlegen pier was dat zeg.

(Kapitein, Sophie en Theo verschijnen bovenaan de trap.)

KAPITEIN: Allee vooruit, het is hier de trap af. Voorzichtig madammeke, dat kan glad

zijn.

SOPHIE: Dank u mijnheer.

(Theo, overdreven uitgedost, heeft een klein koffertje bij en Sophie, een beetje simpel, een hele grote.)

Zeg maar kapitein Cravate, madame. In het vervolg moet ge niet meer naar de privéhut van de kapitein komen als ge iets zoekt. Tenzij ge wilt komen genieten van mijn fantastische persoonlijkheid.

(Ze komen samen de trap af - Theo als laatste.)

SOPHIE: Oh gij zijt de kapitein! Amai!

KAPITEIN: kapitein Cravate, interim en vandaag op 't laatste nippertje opgeroepen en volledig klaar voor de Love boat.

SOPHIE: *(kijkt schuin achteruit naar boven)* Dat is nogal een schip hé? Daar staan hier nog zeker 6 verdiepingen op.

THEO: En gij moest dan uitgerekend op het laagste verdiep een hut boeken?

(Sophie sukkelde van de trap met haar grote valies, mist de laatste treden en zit op haar achterste op het dek.)

SOPHIE: Aaaaah...

THEO: Enfin daar ligt ze weer!

SOPHIE: Aaah... help mij eens recht!

(De kapitein helpt haar, ze pakt naar haar achterste.)

Oohh dat doet zeer!

KAPITEIN: Wil ik er ander eens over wrijven?

SOPHIE: *(slaat zijn hand weg)* Neen gij! Blijf daar maar van af!

KAPITEIN: Oké, ook goed!

FRIEDA: Dat doet pijn zeker zo van de trap afdonderen?

THEO: Als ze niet verkeerd had gelopen tot op het bovenste verdiep bij de kapitein dan had ze nu geen trappen moeten doen.

SOPHIE: Sorry hoor! Gij wist de weg toch ook niet.

THEO: Jawel maar ik mocht niks zeggen van u.

KAPITEIN: Ik ga jullie laten. Ge zult uw hut nu wel vinden zeker? Allee bye bye. *(af achter hutten)*

THEO: Waarom kiest gij ook voor het onderste dek.

SOPHIE: Het onderste dek was 't goedkoopste.

THEO: Wel ja, zo zijt gij, altijd het goedkoopste. Nu is er eindelijk geld. We hebben de lotto gewonnen, Sophie, 150 miljoen. Ik heb uitgerekend dat een normale mens daar ongeveer 3000 jaar met toekomt.

SOPHIE: Mazout, elektriciteit, gas, ja maar Theo en dan nog op cruise gaan! Hela.. als het aan mij gelegen had waren we gewoon naar Blankenberge gegaan.

THEO: Blankenberge pfff ... Nu kunnen we ons toch wel iets meer veroorloven, niet?

SOPHIE: Voila, het begint al. Mijnheer is al niet meer content met een beetje, het moet

weeral meer zijn. *(ad Frieda)* Dat is toch waar, nietwaar madame? Zie hem daar nu eens staan blinken, allemaal nieuw kleren. Hetgeen hij normaal altijd aandeed was niet goed meer en 't moest ineens modern en hip zijn.

FRIEDA: Zijn jullie een koppel?

SOPHIE: Wat had je gedacht? Ik weet nog altijd niet waar dan mijn verstand toen gezeten heeft.

THEO: Hebt gij ooit wel verstand gehad? Als gij in die tijd niet zo goed voorzien geweest waart van... dinges en... euh... dinges eh... *(maakt met handen duidelijk dat het over borsten en billen gaat)* ... dan was ik nooit ...

SOPHIE: Wat nooit?

THEO: Och... Laat maar. *(ad Frieda)* Ge moet u er niks van aantrekken juffrouw. Ons Sophie heeft heel veel last van een chronisch 'nirksyndroom' en dan heeft ze ook nog een acute zaagziekte.

SOPHIE: Theo, hou op! Wel madame, dat is allemaal dikke zever wat hij daar verteld. Sinds we de lotto gewonnen hebben ben ik niet goed genoeg meer voor mijnheer, dat scheelt er.

FRIEDA: De lotto gewonnen? Amai, proficiat!

THEO: 150 miljoen en zij denkt dat ze niet gaat toekomen, huh! Ze gunt mij niks. Niks niks.

SOPHIE: Och Theo, ik ben voorzichtig ja! *(af voor de hutten naar rechts)*

(Theo blijft achter.)

FRIEDA: Als ge aan uw reis iets wilt hebben moet ge wel niet de hele tijd ruziemaken mijnheer.

THEO: *(lastig)* Och, sinds we gewonnen hebben is er geen huis meer mee te houden. De gierige pin. Als dat zo blijft dan denk ik dat ik nog ga scheiden.

FRIEDA: Scheiden? Ah zo, is het misschien daarom dat ge een cruise met dit schip genomen hebt?

THEO: Wat bedoelt u?

FRIEDA: Een cruise op de "Amor of the sea", eigenlijk een love boat

THEO: Love Boat? Is daar iets speciaals mee?

FRIEDA: Ah ja, het is eigenlijk een cruise voor singles, niet voor koppels.

THEO: Is dat zo? Dan komt dat misschien wel goed uit. Ik ben dat gezaag en dat 'genirk' van ons Sophie kotsbeu. Het kost te veel... De elektriciteit, de gas, huh... Ik zou begot soms wel een ander willen.

FRIEDA: Ah zo, ge wilt een ander?

THEO: Ja, allee misschien, maar liefst een die niet zevert en zaagt. *(bekijkt haar verlegen lachend)* En ze mag er gerust zo schoon uitzien gelijk gij.

FRIEDA: *(bekijkt hem goedkeurend)* Voor zo ne knappe gast gaat dat niet moeilijk zijn hoor.

THEO: *(fier)* Denkt ge? Zeg euh... *(kijkt omzichtig rond)* ... zijt gij nog vrij?

FRIEDA: Zeker... Theo. Ik mag toch Theo zeggen hé?

THEO: Ja ja, doe maar.

FRIEDA: Wel, wel, ik heb er al plezier in. Ik vind u wel een knappe gast. Met u wil ik wel eens wat beter kennismaken maar voorlopig niet want ik moet eerst nog van mijn ex af geraken.

THEO: Oei, hebt gij die bij?

FRIEDA: Ja, maar hij is dood.

THEO: Eekes!

FRIEDA: *(laat de urne zien)* Hier is hij. Hij zit al twee jaar in deze urne en nu gaan we hem uitstrooien in de zee.

THEO: Oh zo... ik dacht al. Allee innige deelneming.

FRIEDA: Merci.

THEO: *(onbeholpen)* Zeg, gij wilde wel wat meer. *(komt dichterbij met getuiste lippen, kijkt om om te zien dat Sophie er niet is - wil een kus geven)* Wilt gij misschien al een klein "voorschotke"?

FRIEDA: *(duwt hem lachend weg)* Hela deugniet, gaat het niet rap genoeg? Voor dat ik iets met een ander begin moet eerst onze Bart *(wijst naar urne)* uitgestrooid zijn.

THEO: Oh zo, spijtig. *(even wachten)* Willen we hem anders vlug uitstrooien, dat is zo gebeurd.

FRIEDA: Neen, niet hier, ergens in de buurt van Griekenland. Daar was hij graag.

THEO: Griekenland, daar zijn we nog niet direct.

FRIEDA: Neen en ge hebt gehoord, voordat onze Bart uitgestrooid is begin ik niks met een ander.

THEO: Ja maar verdorie, dan gaat gij de halve reis moeten wachten en ik ook.

FRIEDA: En er wordt niet gekust of gevreeën als onze Bart nog op het dek is. Trouwens, niet voor het een of het ander, maar wie krijgt het geld als jullie gaan scheiden?

THEO: Elk de helft. Dan heb ik nog 75 miljoen en daarvan kan ik simpel geteld elk jaar 1 miljoen euro van op doen en dat 75 jaar lang en ik moet ze voor niemand bijhouden want kinderen hebben we niet.

(Kapitein en Feline samen op boven aan de trap - Kapitein heeft arm om Feline)

KAPITEIN: Dus Felientje, als ge hier klaar zijt komt ge maar naar mijn hut, niet?

FELINE: Hela deugniet...

KAPITEIN: Kapitein, Feline, kapitein Cravate. En op dit schip mag er wat deugnierterij gebeuren niet?

FELINE: Haha... de ouwe bok en het groene blaadje. Gij ziet dat wel zitten zeker?

KAPITEIN: Waarom niet? Tot straks. *(af)*

FELINE: Ja, maar eerst mijn werk doen. *(loopt de trap af)* Dag allebei.

FRIEDA: Wie zijt gij?

FELINE: Ik ben Feline, uw special animatrice op deze cruise!

THEO: Special wa...wat?

FELINE: Animatrice. Kent ge dat niet? Ik ga ervoor zorgen dat ge u hier niet gaat vervelen.

THEO: Hebt ge nog geen werk genoeg met die kapitein?

FELINE: Ho maar dat is maar om te lachen hoor.

THEO: Allee, dan moogt ge mij ook zo eens amuseren, dat gaat plezant zijn.

FRIEDA: Theo, ge zijt wel getrouwd hé.

THEO: Ja! Doe me er niet aan denken alstublieft.

SOPHIE: (*achter - boos*) Theo, waar blijft ge? Moet ik hier alles alleen doen of wat?

THEO: (*zeer snel - komt tot bezinning – schrik*) Ja schat, ik kom, ik kom. Ik ben er al!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze